

بررسی اثربخشی فن مرور خویشن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندگی در بیماران مبتلا به چندین اسکلرزوام (اماس)

Assessment of the efficacy of self-review technique on depression, anxiety and stress in patients with Multiple Sclerosis (MS)

M. Yaghoubirad, M.A.

مهسا یعقوبی راد*

R. Pourhosein, Ph.D.

دکتر رضا پورحسین**

M. Gholamali Lavasani, Ph.D.

دکتر مسعود غلامعلی لواسانی***

چکیده

در سال‌های اخیر شیوع بیماری اماس در کشور روند رو به رشدی را طی کرده است، به طوری که می‌توان ایران را جز کشورهایی با شیوع بالا در نظر گرفت. اگرچه بیماری اماس یک بیماری بیولوژیکی است، نشانگان روانشناختی ناشی از آن می‌تواند بسیاری از وجوده زندگی روزمره مبتلایان را دگرگون سازد، لذا به کارگیری مداخلات روانشناختی در جهت تعديل و بهبود محدودیت‌های تحمیل شده در زندگی بیماران، امری ضروری می‌نماید. در پژوهش پیش‌رو اثربخشی اجرای فن مرور خویشن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندگی در بین بیماران مبتلای اماس مورد ارزیابی قرار گرفته است. این پژوهش در قالب طرح

*. کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه تهران

**. دانشیار دانشگاه تهران

بررسی اثربخشی فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندگی در بیماران مبتلا به چندین...

نیمه آزمایشی همراه با پیش آزمون و پس آزمون و با گروه گواه انجام گردیده است که در آن نمونه موردنظر مشکل از ۲۶ بیمار مبتلا به اماس، به صورت در دسترس از میان اعضای انجمن اماس ایران انتخاب و پس تقسیم به دو گروه آزمایشی و گواه در پژوهش حاضر شدند. پس از پاسخ گویی به آزمون^۱ DASS21 افراد حاضر در گروه آزمایش در ۴-۳ جلسه مداخله با به کارگیری روش مرور خویشتن حضور به هم رسانند. جلسات به صورت هفتگی و با میانگین زمانی ۹۰-۶۰ دقیقه در هر جلسه برگزار شد. افراد گروه گواه تحت مداخله شناختی قرار نگرفتند. نتایج حاکی از تأثیر معنادار به کارگیری این روی آورد در کاهش افسردگی (میزان معناداری ۰/۰۴۴) بود. در متغیرهای اضطراب و تندگی تأثیر معناداری گزارش نشد.

واژه-کلیدها: مرور خویشتن، چندین اسکلرز، افسردگی، اضطراب، تندگی.

Abstract

In recent years, the widespread of MS in Iran has increased to a point that it can be enumerated as a country with high prevalence. Although MS is known as a biological disease, its mental symptoms can affect many aspects of everyday life. Therefore applying psychological interventions to adjust and improve the restrictions imposed into the lives of patients, is essential. This study evaluates the efficacy of therapy sessions using "The Self-review Technique" in reduction of depression, anxiety and stress on patients with MS in a semi-experimental design with control and experimental group and consists of pre and post testing. 26 members of MS society of Iran were selected through convenience sampling and were divided into control and experimental groups by accident. After responding to DASS21, experimental group received therapy sessions based on "Self-review Technique" for about 3-4 weeks. Every week consists of one therapy session with the duration of sixty to ninety minutes. Control group did not receive cognitive therapy. The results show that this approach has decreased depression significantly (0.044) and did not make meaningful changes on anxiety and stress.

Keywords: multiple sclerosis, self-review technique, depression, Anxiety, stress.

Contact information: *mahsa.yaghoubirad@gmail.com*

مقدمه

چندین اسکلرز (MS) یک بیماری مزمن و پیش‌رونده در سیستم اعصاب مرکزی (CNS)^۱ است که با تولید ضایعات گسترده یا پلاک‌ها در مغز و نخاع شناخته می‌شود. این ضایعات و پلاک‌ها بر سیستم ملین اثر گذاشته و موجب اختلال در انتقال آکسونی می‌شود. به علت رشد گسترده پلاک‌ها بیماری اماس موجب ظهور دامنه وسیعی از علائم و نشانگان شناختی، حرکتی و روانپژشکی می‌گردد. آسیب در لوب‌های جبهه‌ای و جداری می‌تواند موجب بروز مشکلات شناختی و عاطفی شود و وجود پلاک‌ها در مغز پیشین، ساقه مغز و نخاع منجر به بروز محدودیت‌های عملکردی در اندام می‌گردد؛ بنابراین بسته به این که کدام ناحیه از سیستم اعصاب مرکزی مورد هدف قرار گیرد، بیماری با عوارض و نشانه‌های متفاوتی ظهور خواهد نمود. از این‌روی در هیچ دو نفر مبتلا به اماس این نشانه‌ها دقیقاً یکسان نیست. اگرچه علت بیماری اماس مشخص نیست، باور کنونی بر این است که اماس نتیجه عواملی نظری ژنتیک، تندگی، ابتلا به برخی بیماری‌های ویروسی، کمبود ویتامین دی، ضعف در سیستم ایمنی و عوامل محیطی است. در واقع اماس یک بیماری چندعاملی در نظر گرفته می‌شود که عوامل ایجاد‌کننده آن می‌باشد در یک سیر و تعاقب خاص وجود داشته باشد تا بیماری ایجاد شود (ساناستروم و نیستروم، ۲۰۰۸)،^۲ (چیاروولتی و دلوسا، ۲۰۰۸)،^۳ (مایر رینکر، وگنر، هیچزه، ۱۹۸۴)،^۴ (لاورا و رضا، ۲۰۱۳).^۵ بیماری اماس علاوه بر ایجاد علائم و نشانه‌های جسمانی متنوع نظیر مشکلات بینایی، مشکلات تعادل و هماهنگی، درد، خستگی، مشکلات مثانه و روده، می‌تواند سبب پاره‌ای از نابهنجاری‌های شناختی در فرد مبتلا گردد. از دهه ۸۰ میلادی، تحقیقات نشان داده‌اند که نقصان‌های شناختی در ۴۳٪ تا ۷۰٪ بیماران وجود دارد. این بیماری جنبه‌های مختلف شناختی نظیر توجه، پردازش اطلاعات، مدیریت اجرایی، سرعت پردازش و حافظه بلندمدت را در بر می‌گیرد. نقصان شناختی در اماس صرف نظر از مدت زمان بیماری تا حدودی با ناتوانایی فیزیکی موجود در اماس در ارتباط است (چیاروولتی، ۲۰۰۸). اختلالات خلقی و اضطرابی از دیگر مسائلی هستند که محدودیت‌های زیادی در زندگی بیماران مبتلا به اماس ایجاد می‌کنند و بهنوبه خود کیفیت زندگی این افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

بررسی اثربخشی فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندگی در بیماران مبتلا به چندین...

افسردگی را می‌توان شایع‌ترین اختلال خلقي در بین این افراد دانست که میزان آن بنا بر ابزار و روش‌هایی که برای مطالعه به کار رفته است حدود ۲۰-۵۰٪ برآورد شده است که این میزان ۳ برابر شیوع این اختلال خلقي در جمعیت نرمال است (آرنت، بارویک و بیسینی، ۲۰۰۸).^۷ شیوع افسردگی در بین مبتلایان به اماس در مقایسه با سایر بیماری‌های مزمن یا عصب شناختی بیشتر برآورده است (جیورданو و همکاران، ۲۰۱۱).^۸ افسردگی شایع‌ترین اختلال خلقي است که هیجان غالب آن احساس غمگینی است. غمگینی، خلق افسرده، فقدان لذت و علاقه به امور، افت انگیزش و بی‌تفاوتی، بدینی و بیزاری و عیب‌جویی، علامت بالینی افسردگی به حساب می‌آیند. افسردگی بالینی به شکل‌های مختلفی بروز می‌کند. افسردگی اساسی که به شکل حاد بروز می‌کند، حداقل به مدت دو هفته ادامه می‌یابد. افسرده خویی که یک اختلال مزمن است، حداقل به مدت دو سال، بدون تجربه بهبودی ادامه دارد. افسردگی عود‌کننده گذراء شامل دوره‌های تکرارشونده افسردگی اساسی به مدت کمتر از دو هفته است. افسردگی جزئی شامل تجربه علائم افسردگی با شدت اندک است (کاپلان و سادوک، ۲۰۰۳). بخشی از افسردگی در بیماران اماس ریشه در فعل و افعالات و پدیده‌های عصب شناختی ناشی از بیماری دارد. علاوه بر این مصرف برخی از داروهای اماس ممکن است به این اختلال دامن بزنند. در کنار این عوامل غیرقابل اجتناب، متغیرهای روانشناختی مانند استناددهی غیرواقع‌بینانه درونی و بیرونی رویدادهای منفی، خطاهای منطقی موجود در شیوه تفکر فرد نظری انتزاع گزینشی، تعمیم مفرط، بزرگنمایی، کوچک‌نمایی، شخصی‌سازی، استراتژی‌های مقابله‌ای ناکارآمد اجتنابی و هیجان مدار به جای استفاده از روش‌های مسئله‌مدار-که مورد اخیر در بیماران مبتلا به اماس در مقایسه با جمعیت نرمال بیشتر به کار گرفته می‌شود- و نبود حمایت اجتماعی کافی که می‌تواند خارج از ادبیات پژوهشی بیماری اماس، در هر فردی مقدمات بروز افسردگی و افکار خودکشی را فراهم سازد، عواملی هستند که احتمال ابتلا به افسردگی را افزایش می‌دهند. علاوه بر افسردگی، میزان شیوع اضطراب نیز در بیماران اماس حدود ۴۰-۲۰٪ است که می‌توان این میزان را قابل توجه دانست (آرنت و همکاران، ۲۰۰۸) اضطراب یک احساس ناخواهایند و نافذ از تنفس و ترس است که موجب آشفتگی فرد می‌شود. اضطراب اغلب پاسخی به تهدیدی نامشخص و ناشناخته است که

بررسی اثربخشی فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندگی در بیماران مبتلا به چندین...

ممکن است ریشه در تعارضات درونی، احساس نامنی و تکانه‌های ممنوع داشته باشد. اضطراب بدن را برای مواجهه با تهدید دریافت شده آماده می‌سازد. از علائم جسمانی اضطراب می‌توان تنفس عضلانی بالا، بالا رفتن ضربان قلب، تعریق و تند شدن تنفس را نام برد (کاپلان و سادوک، ۲۰۰۳). در کنار افسردگی و اضطراب، تندگی نیز از مسائلی است که زندگی مبتلایان به اماس را از خود متأثر می‌نماید. تندگی یکی از عواملی است که در بروز بیماری اماس مؤثر دانسته می‌شود. طبق تعریف لغت‌نامه پزشکی دورلند (۱۹۹۴)^۹ تندگی عبارت است از مجموعه واکنش‌های بیولوژیکی در مواجهه با محركی متناقض، که موجب از هم پاشیدگی ارگانیزم می‌گردد. این محرك می‌تواند فیزیکی، شیمیایی، روانی، درونی و یا بیرونی باشد. طبق مطالعات پکنهم (۱۹۹۹)^{۱۰} در مورد رویدادهای تنفس‌آور و روش‌های مقابله در بیماری اماس، تعامل وقایع تنفس‌آور با روش‌های مقابله هیجان‌محور، به‌طور فراوانی موجب آشفتگی می‌گردد (آرنت و همکاران، ۲۰۰۸). اگرچه در دهه‌های اخیر عوارض شناختی اماس فقط به عنوان یک علامت مهم مورد توجه قرار گرفته است، تحقیقات نشان می‌دهد که همین عوارض تأثیرات بسیاری بر زندگی روزمره افراد از جمله عملکرد عاطفی، اجتماعی، توانایی در انجام کارهای خانه، به دست آوردن شغل مناسب و به‌طور کلی کیفیت زندگی دارد (چیاروولتی، ۲۰۰۸)؛ بنابراین با تجدیدنظر در اهمیت عملکرد شناختی در بیماران اماس، این مسئولیت برای محققان و بالینی گران به وجود می‌آید تا بر آن باشند که در کمیت زندگی دارد (چیاروولتی، ۲۰۰۸)؛ آن‌ها در توانایی‌های دیگر بیماران به دست بیاورند و عوامل دیگری که می‌توانند این توانایی‌ها را تحت تأثیر قرار دهند و فن‌هایی که در راستای بهبود و ارتقای این توانایی‌ها می‌توانند مشتمل باشند را بیابند. از این عوامل می‌توان به افسردگی و خستگی اشاره داشت که می‌توانند عملکرد شناختی فرد مبتلا به اماس را تحت تأثیر قرار بدهند؛ بنابراین با مورد توجه قرار دادن آن‌ها می‌توان در راستای بهبود زندگی بیماران گام مفیدی برداشت.

شواهد حاکی از آن است که درمان‌های روانشناسی یا رفتاری بر هر دو بعد روانی و حتی عواقب جسمانی مبتلایان به اماس اثرگذار بوده‌اند (پگنینی، ۲۰۱۴)^{۱۱}. تغییرات فیزیکی و محدودیت‌هایی که برای افراد پس از ابتلا به وجود می‌آید می‌تواند به حس از دست دادن

بررسی اثربخشی فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندگی در بیماران مبتلا به چندین...

هویت و یا فشار نقش در فرد منجر شود. این امر بهخصوص زمانی رخ می‌دهد که فرد دیگر قادر نباشد فعالیتهایی را که قبلاً برایش ارزشمند به حساب می‌آمده، انجام دهد (پگنینی، ۲۰۱۴)؛ بنابراین ضروری است تا تصور از خود فرد را در راستای هماهنگی با محدودیتهای تحملی شده توسط بیماری، از نو تعریف کرد. این پژوهش، اثربخشی اجرای روش مرور خویشتن را - به عنوان یک روش بازسازی شناختی - در کاهش افسردگی، تندگی و اضطراب مرور بررسی قرار می‌دهد.

فرضیه‌های پژوهش

- ۱- روش مرور خویشتن، علائم افسردگی را در بیماران مبتلا به چندین اسکلرز کاهش می‌دهد.
- ۲- روش مرور خویشتن، علائم اضطراب را در مبتلایان به چندین اسکلرز کاهش می‌دهد.
- ۳- مرور خویشتن، علائم تندگی را در مبتلایان به اماس کاهش می‌دهد.

روش

طرح پژوهش: طرح پژوهشی حاضر به صورت نیمه‌آزمایشی، همراه با پیش‌آزمون-پس‌آزمون و با گروه گواه انجام شد که در آن افراد گروه آزمایشی تحت مداخله بازسازی شناختی مرور خویشتن قرار گرفتند و گروه گواه تحت مداخله مرور خویشتن قرار نگرفتند. **جامعه آماری، نمونه و روش اجرای پژوهش:** جامعه مورد بررسی کلیه اعضای انجمن اماس ایران است. نمونه موردنظر به صورت در دسترس انتخاب گردید که طی آن ۳۰ نفر از اعضای انجمن اماس که واجد ملاک ورود بودند برای حضور در پژوهش انتخاب و به دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و کنترل تقسیم شدند. بر اثر افت و ریزش این تعداد به ۲۶ نفر (۱۳ نفر در گروه آزمایش و ۱۳ نفر در گروه گواه) تقلیل یافت. دامنه سنی آزمودنی‌های گروه آزمایش از ۲۲ تا ۵۴ سال (میانگین ۳۰/۸۵، انحراف استاندارد ۸/۲۹) و دامنه سنی افراد گروه گواه از ۳۱ تا ۴۵ سال (میانگین ۳۷/۳۸ و انحراف استاندارد ۴/۵۹) بود. ملاک‌های ورود به پژوهش عبارت‌اند از: الف) عضویت در انجمن اماس (به متزله تائید ابتلای افراد به اماس)، ب) داشتن تعادل حرکتی و توان صحبت کردن سلیس، ج) اعلام رضایت جهت حضور در پژوهش، د) حداقل

بررسی اثربخشی فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندیگی در بیماران مبتلا به چندین...

تحصیلات معادل دیپلم. ملاک‌های عدم ورود به پژوهش به شرح زیر بوده است:
 الف) مشکلات بینایی شدید که مانع از خواندن و یا نوشتن شود، ب) کندی روانی و کلامی،
 ج) وجود ناتوانی‌های تعادلی، د) شرکت هم‌زمان در جلسات روانشناسی مشابه.

ابزار سنجش: به منظور اندازه‌گیری شاخص‌های افسردگی، اضطراب و تندیگی در بیماران مبتلا به اماس از پرسشنامه DASS21 بهره گرفته شد (لوییاند و لوییاند، ۱۹۹۵). این مقیاس دارای دو فرم بلند و کوتاه است که فرم بلند ۴۲ عبارت را دربرمی‌گیرد که در کل ۳ سازه روانی یا عامل را اندازه می‌گیرد (هر ۱۴ عبارت یک سازه). فرم کوتاه این مقیاس شامل ۲۱ عبارت است که در آن هر یک از سازه‌های روانی افسردگی، اضطراب و تندیگی توسط ۷ عبارت ارزیابی می‌شوند. درستی این آزمون از طریق همسانی درونی و قابلیت اعتماد با آن با به کارگیری تحلیل عاملی و اجرای هم‌زمان آزمون‌های افسردگی بک، اضطراب زونگ^{۱۲} و تندیگی ادراک‌شده مورد بررسی قرار گرفته است قابلیت اعتماد این ابزار با آلفای کرونباخ ۰/۹۴ برای افسردگی، ۰/۹۲ برای اضطراب و ۰/۸۲ برای تندیگی تائید شده است (صاحبی، ۱۳۸۴).

داده‌ها یافته‌ها

فرضیه اول: روش مرور خویشتن، علائم افسردگی را در بیماران مبتلا به چندین اسکلرز کاهش می‌دهد.

به منظور ارزیابی نتایج به دست آمده در نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون افراد حاضر در جلسات مداخله و مقایسه آن‌ها با نمرات گروه گواه، برقرار بودن پیش‌فرض‌های تحلیل کوواریانس مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده از بررسی شبیه خطوط رگرسیون در مورد افسردگی ($F=۱۴/۰۴$ و $df=۲/۰۰۱$ و $P<0.001$) حاکی از همگن نبودن شبیه خطوط رگرسیون در بود، لذا برای ارزیابی نتایج به دست آمده ابتدا تفاوت نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون را محاسبه کرده و سپس با استفاده از آزمون t برای گروه‌های مستقل، نتایج به دست آمده مورد ارزیابی قرار گرفت.

در جدول شماره (۱) میانگین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون و آمار گروه‌ها برای تفاضل نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون در مقیاس افسردگی و نتایج حاصل از آزمون t گزارش شده است:

بررسی اثربخشی فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تبیدگی در بیماران مبتلا به چندین...

جدول ۱: میانگین نمرات پیشآزمون و پسآزمون و آمار گروه‌ها برای تفاضل نمرات پیشآزمون و پسآزمون و نتایج حاصل از آزمون t در مقیاس افسردگی

P	df	t	انحراف معیار تفاضل	میانگین تفاضل	انحراف معیار پسآزمون	میانگین پسآزمون	انحراف معیار پیشآزمون	میانگین پیشآزمون	گروه	افسردگی
0.044	۲۴	۲/۱۲	۶/۳۱	۱/۶۹	۱۰/۶۶	۱۰/۹۲	۷/۹۸	۹/۲۳	گواه	افسردگی
			۸/۳۳	۴/۴۶	۱۰/۵۰	۱۱/۲۳	۹/۸۶	۱۵/۶۹	آزمایش	

با توجه به سطح معناداری ($P < 0.05$), می‌توان نتیجه گرفت که تفاوت‌های به وجود آمده تصادفی نبوده و اجرای فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی بیماران مبتلا به اماس به طور معناداری اثرگذار بوده است.

فرضیه دوم: روش مرور خویشتن، علائم اضطراب را در مبتلایان به چندین اسکلروز کاهش می‌دهد. برای مقایسه نمرات پیشآزمون و پسآزمون و به منظور به کارگیری تحلیل کوواریانس برای ارزیابی تصادفی و یا معنادار بودن تفاوت‌های به وجود آمده، پیش‌فرض یکسان بودن شبیه خطوط رگرسیون موردنظری قرار گرفت. با توجه به نتایج حاصل ($P < 0.01$ و $df = 5/88$) شرط یکسان بودن شبیه خطوط رگرسیون برقرار نبود، لذا پس از محاسبه تفاضل نمرات پیشآزمون و پسآزمون در مقیاس اضطراب، از آزمون t برای دو گروه مستقل استفاده شد. میانگین و انحراف معیار نمرات پیشآزمون و پسآزمون و آمار گروه‌های کنترل و آزمایش برای تفاضل نمرات پیشآزمون و پسآزمون و درنهایت نتایج حاصل از آزمون t در جدول شماره (۲) گزارش شده است:

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار نمرات پیشآزمون و پسآزمون در دو گروه گواه و آزمایش و نتایج حاصل از آزمون t در مقیاس اضطراب

P	df	t	انحراف معیار تفاضل	میانگین تفاضل	انحراف معیار پسآزمون	میانگین پسآزمون	انحراف معیار پیشآزمون	میانگین پیشآزمون	گروه	افسردگی
0.29	۲۴	۱/۰۶	۵/۸۰	۱/۲۳	۷/۶۸	۱۲/۹۲	۶/۹۵	۱۴/۱۵	گواه	افسردگی
			۹/۳۱	۴/۴۵	۹/۲۰	۱۱/۵۴	۹/۲۰	۱۶	آزمایش	

با توجه به نتایج مبسوط در جدول شماره (۲) و سطح معناداری ($P < 0.05$), بنابراین فرضیه

بررسی اثربخشی فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندگی در بیماران مبتلا به چندین...

صفر پذیرفته و فرضیه پژوهشی رد می‌گردد. بدان معنا که تغییرات به وجود آمده را نمی‌توان به اجرای فن مرور خویشتن نسبت داد.

فرضیه سوم: مرور خویشتن، علائم تندگی را در مبتلایان به ام/س کاهش می‌دهد.

نتایج حاصل از بررسی یکسان بودن شبی خطوط رگرسیون ($P < 0.05$ و $F = 0.26$ و $df = 2$) حاکی از برقراری پیش‌فرض همگنی شبی خطوط رگرسیون بود؛ بنابراین بهمنظور مقایسه نمرات به دست آمده، از تحلیل کوواریانس استفاده گردید. نتایج حاصل ($P < 0.05$ و $F = 0.4$ و $df = 1$) بیانگر عدم تأثیرگذاری معنادار روش مرور خود در کاهش تندگی بیماران مبتلا به چندین اسکلرز است. در جدول شماره (۳) میانگین و انحراف معیار نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون در مقیاس تندگی آورده شده است:

جدول ۳: میانگین و انحراف معیار نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون تندگی در دو گروه گواه و آزمایش در مقیاس تندگی

گروه	پیش‌آزمون	میانگین پس‌آزمون	انحراف معیار پیش‌آزمون	میانگین پس‌آزمون	انحراف معیار پس‌آزمون
گواه	۱۶	۲۶/۱۵	۷/۵۷	۲۶/۱۵	۳۰/۴۶
آزمایش	۲۱/۵۴	۱۹/۵۴	۹/۹۰	۱۹/۵۴	۸/۸۰

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج گزارش شده از پژوهش فورمن و لینکون^{۱۳} که در قالب جلسات مداخله روانی گروهی و باهدف سازگاری با بیماری ام/س صورت گرفت، همسو با نتایج پژوهش حاضر، مداخله‌های روانشناسی را در کاهش علائم افسردگی در بیماران مبتلا به چندین اسکلروز مفید دانست. همچنین ون کسل^{۱۴} در تحقیقات خود، برگزاری جلسات شناختی- رفتاری را در کاهش افسردگی در بیماران ام/س ثمر ارزیابی کرد (پگینی و همکاران، ۲۰۱۴). پژوهش‌هایی که توسط فرامرزی‌نیا و پورحسین (۱۳۸۴)، صابری (۱۳۸۸) و صفائی فیروزآبادی (۱۳۹۱)، در راستای بررسی اثربخشی روش مرور خود در کاهش افسردگی انجام گرفته‌اند، همنظر با نتایج حاضر، روش مرور خود را در کاهش افسردگی مفید ارزیابی کرده‌اند. فن مرور خویشتن یک روش بازسازی شناختی است که با به کار گیری روش انعکاس احساس و انعکاس

بررسی اثربخشی فن مرور خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندیگی در بیماران مبتلا به چندین...

محتوها به مراجع، تقلیل بار هیجانی و سرمایه‌گذاری عاطفی بر روی وقایع منفی و یا ویژگی‌های نامطلوب فرد را سبب می‌شود و با افزودن معانی مثبت بر توانایی‌های بالقوه و بالفعل و تأکید بر توصیفات مثبت فرد از خود، روان‌بنه شناختی بیماران را به گونه‌ای مثبت دستخوش تغییر می‌نماید و سوگیری‌های منفی حافظه را کاهش می‌دهد. درواقع تداوم توصیف مثبت از خود و توانایی‌های خود می‌تواند به تدریج به صورت یک الگوی فکری و یا سبک تفکر در مورد خود تبدیل شود و افکار مثبت را جایگزین افکار منفی نماید. در بیماران مبتلا به اماس و سایر بیماری‌های مزمن، مواجهه طولانی مدت با تندیگی می‌تواند خودپنداشت فرد را تحت تأثیر قرار دهد. طبق مطالعات آرنت (۲۰۰۸)، خودپنداشت - که بر اساس عملکرد مورد سنجش قرار می‌گیرد - ارتباط بین افسردگی و تندیگی ادراک شده را در بیماران اماس تعدیل می‌نماید، از سوی دیگر مطالعات یانگر وجود همبستگی مثبت بین افسردگی و تندیگی می‌باشدند (آرنت و همکاران، ۲۰۰۸)؛ بنابراین دور از ذهن نخواهد بود اگر بازسازی خود پنداشت که منجر به کاهش افسردگی در بیماران می‌شود، ادراک تندیگی را نیز در آنان کاهش دهد؛ اما در پژوهش حاضر، داده‌های به دست آمده نتوانستند این فرضیه را مورد تأیید قرار دهند و روش مرور خود کاهش چشمگیری در تندیگی ادراک شده بیماران مبتلا به اماس ایجاد نکرد. این نتیجه همسو با یافتهٔ صمیمی و ترکان (۱۳۸۵) است که طی آن، اجرای روش مرور خویشتن در کاهش تندیگی نوجوانان بزهکار مرکز تربیتی شهر زیبا تأثیر معناداری از خود به جا نگذاشت. همچنین نتایج به دست آمده حاکی از کاهش جزئی در اضطراب افراد حاضر در جلسات مداخله است، از این‌روی می‌توان چنین نتیجه گرفت که به دلیل مبهم بودن منع اضطراب، اجرای فن مرور خویشتن به عنوان یک فن بازسازی شناختی که خود پنداشت را تحت تأثیر قرار می‌دهد، تأثیر معناداری در کاهش اضطراب در افراد حاضر در پژوهش نداشته است. لازم به ذکر است به دلیل وجود محدودیت‌هایی همچون نمونه‌گیری در دسترس، حجم کم نمونه و عدم وجود امکان پیگیری، تعمیم‌پذیری و استنباط از نتایج به دست آمده نیز با محدودیت‌هایی همراه خواهد بود.

پی‌نوشت‌ها:

1- Depression-Anxiety-Stress Scale	2- Central Nervous System
3- Sundström&Nyström	4- Chiaravalloti& DeLuca
5- Mayer-Rienecker, Wegener, & Hitzschke	6- Lovera & Reza
7- Arnett, P.A., Barwick, F.H. & Beeney, J.E.	8- Giordano,A
9- Doreland Medical dictionary	10- Pekesham
11- Pagnini, F.	12- Zung
13- Forman AC, Lincoln NB	14- Van Kessel

منابع و مأخذ فارسی:

پورحسین، رضا. (۱۳۸۹). علائم کاهش افسردگی با استفاده از روش مرور خویشتن. تهران: نشر لکلک.

صاحبی، علی؛ اصغری، محمدجواد؛ سالاری، راضیه‌سادات. (۱۳۸۴). اعتباریابی مقیاس افسردگی اضطراب تندگی DASS-21 برای جمعیت ایرانی. روانشناسی تحولی (روانشناسان ایرانی)، ۴، صص ۳۱۲-۲۹۹.

صفایی فیروزآبادی، سمیه؛ پورحسین، رضا؛ غلامعلی لواسانی، مسعود. (۱۳۹۲). بررسی تأثیر روش مرور خویشتن بر نشانه‌های تندگی، اضطراب و افسردگی در بیماران قلبی، فصلنامه علوم روانشناسی، ۱۲(۴۸).

منابع و مأخذ خارجی:

- Arnett, P.A., Barwick, F.H., & Beeney, J.E. (2008). Depression in multiple sclerosis: review and theoretical proposal. *Journal of the International Neuropsychological Society: JINS*, 14(5), 691-724. <http://doi.org/10.1017/S1355617708081174>
- Chiaravalloti, N.D., & DeLuca, J. (2008). Cognitive impairment in multiple sclerosis. *The Lancet Neurology*, 7(12), 1139-1151. [http://doi.org/10.1016/S1474-4422\(08\)70259-X](http://doi.org/10.1016/S1474-4422(08)70259-X)
- Giordano, A., Granella, F., Lugaresi, A., Martinelli, V., Trojano, M., Confalonieri, P., ... Solari, A. (2011). Anxiety and depression in multiple

بررسی اثربخشی فن مروار خویشتن در کاهش افسردگی، اضطراب و تندگی در بیماران مبتلا به چندین...

- sclerosis patients around diagnosis. *Journal of the Neurological Sciences*, 307(1-2), 86-91. <http://doi.org/10.1016/j.jns.2011.05.008>.
- Lovera, J., & Reza, T. (2013). *Stress in Multiple Sclerosis: Review of New Developments and Future Directions*. <http://doi.org/10.1007/s11910-013-0398-4>.
- Mayer-Rienecker, H.J., Wegener, S., & Hitzschke, B. (1984). Family studies in multiple sclerosis: HLA haplotypes of affected sib-pairs. *European Archives of Psychiatry and Neurological Sciences*, 234(1), 5-7. <http://doi.org/10.1007/BF00432876>
- Pagnini et al.: Symptom changes in multiple sclerosis following psychological interventions: a systematic review. *BMC Neurology* 2014 14:222.
- Sadock, B.J., Sadock, V.A., editors. (2003). *Synopsis of psychiatry*. 9th edition. WB Saunders, New York, 542-53.
- Sundström, P., & Nyström, L. (2008). Smoking worsens the prognosis in multiple sclerosis. *Multiple Sclerosis (Hounds Mills, Basingstoke, England)*, 14(8), 1031-1035. <http://doi.org/10.1177/1352458508093615>.